

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1216/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душице Шоштарић Благојевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 362/16 од 20.04.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 158/17 од 17.08.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душице Шоштарић Благојевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 362/16 од 20.04.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 158/17 од 17.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ЗК 362/16 од 20.04.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, коју ће издржавати у просторијама у којима станује у ..., у улици ... Истом пресудом, оштећена је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени је обавезан да плати трошкове поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 158/17 од 17.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душице Шоштарић Благојевић, а пресуда Основног суда у Сомбору ЗК 362/16 од 20.04.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Душица Шоштарић Благојевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе „јер дело које му је стављено на терет није кривично дело.“

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер сматра да за постојање кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, није довољно да учинилац предметног дела једном угрози телесни интегритет и душевно стање члана своје породице, како је то окривљеном у овом поступку стављено на терет и за шта је правноснажно оглашен кривим, већ је неопходно да угрожавање траје краће или дуже време, односно да угроженост представља једно континуирано стање у коме се налази члан породице.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Наиме, код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ, ради се о такозваној „последичној радњи“ извршења, која садржајно може бити различита, али се мора тумачити у контексту начина извршења наведених у члану 194. став 1. КЗ – примена насиља, претња да ће се на пасти на живот или тело и дрско или безобзирно понашање, чиме учинилац угрожава (трајно) телесни интегритет или/и душевно стање оштећеног.

Радња извршења предметног кривичног дела која је дакле дефинисана последицом, одређена је трајним глаголом, па се у смислу одредбе члана 112. став 30. КЗ сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута. Сходно томе, окривљени је супротно наводима захтева, на начин описан у изреци првостепене пресуде, описаним радњама извршеним у једном догађају дана 11.09.2014. године (нанео оштећеној ударац отвореном шаком у пределу груди, стискајући јој десну руку својом руком, услед чега је оштећена задобила лаку телесну повреду) - угрозио телесни интегритет и душевно стање члана своје породице, своје бивше супруге са којом има заједничку децу, и тиме остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ. Стога су наводи захтева којима се указује да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, од стране овог суда оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић